

Først og fremmest er der punktet med førtidspensionisterne. Det er absolut relevant finanslovsstof, fordi Dansk Folkeparti i snart et år har sagt, at den næste gang, vi fik mulighed for at give nogle et løft, som kunne mærkes, ville vi sætte fokus på førtidspensionisterne.

Kl. 13.45

Vi arbejdede med det, og på vores sommergruppemøde i Maribo nåede vi frem til, at det nok var i størrelsesordenen 1 mia. kr., man i hvert fald skulle have op af lommen, hvis man skulle gøre noget, som også ville betyde noget for den enkelte. Samtidig er det en størrelsesorden, vi mener – og det er sagt til regeringen – er inden for de rammer, der opereres med, og det bør være et realistisk mål at sætte sig. Vi tænkte, at hvis vi nu ligesom med kræftplanen i foråret kunne få sådan et spil, hvor socialdemokraterne også var positive, kunne det også gøre det nemmere for os at få det igennem i finanslovsforhandlingerne. Man husker nok, at da vi havde kræftplanen, som nu også er indeholdt i regeringens finanslovsforslag med et løft på 1,1 mia. kr. inklusive lånerammer til forbedret kræftbehandling næste år, kunne vi ikke umiddelbart få regeringen med. Vi fandt andre muligheder for at presse regeringen, og nu ligger der en kræftplan, som skal øge indsatsen næste år.

På samme måde tænkte vi, at vi kunne gøre det i forhold til førtidspensionisterne. Men stor var vores skuffelse, da vi i starten af august kunne læse i adskillige aviser, at Socialdemokratiet ikke sådan umiddelbart syntes, at det var noget, man kunne støtte. Hr. Henrik Sass Larsen, Socialdemokratiets finansordfører, sagde det mest slående, da han sagde til Børsen den 3. august 2005, at han forudså, at Socialdemokraterne vil prioritere andre områder højere, og at der er mange gode formål, man kan give penge til, at Socialdemokraternes finanslovsudspil vil afspejle, at der er andre steder, hvor de mener der er behov for at prioritere. Det sagde hr. Sass Larsen ved den lejlighed. Der er andre citater, og de har jo også været nævnt.

Det gjorde os selvfølgelig lidt ærgerlige, for så vidste vi godt, at det alene er op til Dansk Folkeparti at få presset igennem over for regeringen, at der skal ske et løft for førtidspensionisterne.

Hr. Henrik Sass Larsen har også sagt et sted, at det, vi ville fra Dansk Folkepartis side, ville blive hundedyrt. Vi synes selvfølgelig, at 1 mia. kr. er mange penge, men omvendt syntes vi også, at det er ret og rimeligt. Indtil i går var det

hundedyrt, og indtil i går var det altså ikke noget, som man ville prioritere i sit finanslovsudspil, men i går havde man pludselig fundet 3 mia. kr. til førtidspensionisterne, som man kommer med et udspil om – 3 mia. kr.!

Så spørger vi jo så om finansieringen. Det er vores agt, at det med førtidspensionisterne er noget, vi skal forhandle igennem i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Vi ville have prioriteret – og det vil vi have gennemført – at en større del af de offentlige finanser går til dem, der har størst behov. Her mener vi, at førtidspensionisterne spiller en hovedrolle.

Derfor kiggede vi opmærksomt på, hvordan Socialdemokraterne vil finansiere deres forslag, og de vil finansiere det ved hjælp af satspuljen. Nu slog jeg lige efter, og jeg mener, at der er 627 mio. kr. næste år i uforbrugte midler. Vi har altså en udgift på 3 mia. kr., og vi har en pulje på 627 mio. kr.. Det skal vi så forsøge at få til at nå sammen. Det er umiddelbart en svær øvelse. Man skal nok være i branchen for tryllekunstnere, for at det umiddelbart kan lade sig gøre. Ikke desto mindre hed det sig, at man ville give alle et løft næste år, så de kom på niveau med den nye ordning. Det vurderede man ville koste 3 mia. kr., som man altså vil finansiere af en pulje på 627 mio. kr.

Nå, historien er vist lavet lidt om nu, så det handler om, at man over en årrække vil forbedre førtidspensionisternes vilkår, eller også vil man have, at vi andre skal finde de midler, der kommer til at mangle. Det kan også være, at strategien bygger på en forhåbning om, at når man har tømt puljen for satsmidler, som normalt går til nogle af de mennesker i det her land, der har allerstørst behov, de handicappede, de dement-ramte, gruppen af psykisk syge, at Dansk Folkeparti i de forhandlinger, der skal være med regeringen, selvfølgelig vil sørge for at sikre de områder.

Det kan altså være, at man har så stor tiltro til Dansk Folkepartis forhandlingsevne og tiltro til, at det nok skal gå, at man godt kan tømme puljen for satspuljemidler, for Dansk Folkeparti skal nok klare ærterne; når vi kommer til finanslovsforhandlinger med regeringen, sørger vi for de svageste i det her samfund. Det kan jo godt være holdningen. Jeg må bare sige, at så må vi finde ud af at gøre vores arbejde ordentligt, så vi sikrer, at det sker fyldest.

Men det er en mærkelig strategi fra et parti, som vil – hvordan var det? – arbejde regeringen ud af kontorerne osv. Der kommer også det der